

זכות הפצה

ישכין שלום, אם הכנסתם אותו כצד במחלוקת. כעת שוב אינו יכול להתערב ביניכם ולהביא את השלום, כי הלא תלונותיכם נגדו.

**אֵף לֹא אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
הִבֵּאתֶנּוּ וַתִּתֵּן לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְכָרֶם**
(במדבר מז, יד)

אינו נוהג בפועל

ביאר ה'כתב סופר' זצ"ל שהיו שטענו כלפי קרח ועדתו, איך זה תתנו דופי במשה רבינו כביכול

מחפש את טובתו וטובת קרוביו, והלא רואים אתם שאינו דואג לעצמו כלל, שהרי שבת לוי לא קיבלו חלק ונחלה בארץ כנען. כנגד זה עמדו דתן ואבירם והתריסו: אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאותנו. הנה סוף סוף כולנו נשארים במדבר, ומה אכפת לו להפקיע את נחלת שבת לוי, הרי בלאו הכי אין זה נוהג בדורנו ואינו אלא כ'הלכתא למשיחא'.

וְלֹא תִרְעָתִי אֶת אֶחָד מֵהֶם
(במדבר מז, מז)

האריה והזנב

מסופר על הרה"ק רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל, בעת שניהן כרבה של פרושניץ נזדמן

שאחד התושבים, יהודי בשם אריה לייב, נתפס על ידי הרשויות, בטענה שסייע למרד הפולני בעת שהתקוממו נגד השלטון הרוסי [בשנת תקצ"א]. היהודי עמד בפני גזר דין חמור, וניצל רק אודות להשתדלותו הנמרצת של הרבי ר' העניך. לימים עלה לגדולה יחד עם שותפו, יהודי בשם זאנוויל, ובבחינת 'עושר שמור לבעליו לרעתו' נהפכו שניהם להיות מתנגדים לרב תוך שהם מנסים להשליט את דעתם ומרותם על כל הקהילה. באחת הפעמים, כאשר נגדשה סאתם, פנה אליהם הרבי ר' העניך ואמר להם צחות, כדרכו בקודש, הבו ואספר לכם מעשה באריה ושועל. פעם נתקעה עצם בגרונו

רוא דאחד - המשך מעמוד א

בו, והטעימה את דבריה בכך שהכנסת צדיק הביתה היא השראת השכינה בבית, עד שנתרצה לכך.

הרבי ניהל בבית זה את סדרי השבת המרוממים, וגם קיבל בו קהל. על הבית צבאו עשרות שבאו להנות מאורו, רובם פליטים אומללים, שעליהם הרעיף הרבי טללי תחי, כדרכו בקודש, והיו אף אומללים אשר לא מצאו אכסניה בעיר והם שכבו לישון על רצפת הבית, על השטיח הנאה.

ביום השבת גילה המארח 'לחרדתו' כינים הרוחשות על גבי השטיח המפואר, ונפשו נסערה. הוא קרא לאשתו ואמר לה בחמת זעם, כי ברגע זה הוא מוציא את הרבי מביתו עם הפליטים וכיניהם. אמרה לו אשתו: **וועגען אַ כינה, פארטרייבט מען נישט די שכינה** [לא מסלקים את השכינה בגלל כינה...]. כאשר שמע מכך ה'אמרי חיים' התרגש מאוד מהאמונה התמימה של אותה אשה כשרה, ואף חזר על הדברים. (פי מאיר החיים ד"ר שני שבת הע ק) בדרך רמז יש ללמוד מסיפור זה, בחילוף בת כ' עם בת ק': **וועגען אַ קנאה' - פארטרייבט מען נישט די שכינה.**

קרח דחה רגלי השכינה בגלל קנאה. הוא נתקנא בנשיאותו של אלצפן, ובגלל זה איבד את השראת השכינה שהיתה עליו, שבעל רוח הקודש היה (פי רמ"ט טו, י. ע"פ צמר קדש ית) ומטועני הארון היה (מנחםא קדש ט) והכל ירד חיים שאולה 'וועגען אַ קנאה'...

ולכשתימצי לומר, גמרא מפורשת היא. שכן דרשו במסכת סנהדרין (ק) את הפסוקים (מ"א כב-כ) 'ויאמר ה' מי יפתה את אחאב' וגו', שרוחו של נבות הירעאלי, שהרגו אחאב (ס"א כ"א-כ) היה מחזר לפתותו ולהפילו. ודרש רבינא מה שאמר לו הקב"ה 'צא ועשה כן' - צא ממחיצתי. שהפיתוי הוא שקר, וכתוב (ס"ה"א ק"א ז) 'דובר שקרים לא יכון לנגד עיני'. אמר רב פפא, היינו דאמרי אינשי 'דפרע קיניג' - מחריב ביתיה. ופירש רש"י 'הפורע נוקם חמתו וקנאתו' - מחריב ביתיה, כרוח של נבות שנקם כעסו מאחאב ויצא ממחיצתו של הקדוש ברוך הוא. הרי שרוחו של אחאב נדחקה מהשראת השכינה בגלל קנאה.

ומדה טובה מרובה. מי שמבקש להסתופף בצל השכינה הקדושה - ולו במעט - מתמעטים וכלים מאלהים הקנאה התאוה והכבוד שבלבבו.

השראת השכינה דוחה הקנאה

ה'אור החיים' הקדוש (טו, טו) הקשה על כפילות הלשון בפסוק 'ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני ה', אתה והם ואהרן מחר', שאחרי שאמר 'אתה וכל עדתך' מה טעם כפל ואמר 'אתה והם'.

ובספר 'אורח לחיים' להרה"ק רבי אברהם חיים מזלזאטשוב זצ"ל (קדוש ד"ר וילנא מס"ה) יישב את קושיית ה'אור החיים' בהקדמו יסוד מוסד בעבודת האדם, ודבריו המה 'אורח לחיים' והדרכה לכל אחד. וכה אמר:

הרבי ר' בער המגיד ממעזריטש זצ"ל פירש את הכתובים (לע"ל י"ב-ט) 'ותדבר מרים ואהרן במשה וגו' והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה; שלכן נסמכו הפסוקים זה לזה, לומר, שמה כלל לא כעס על הדברים ולא היה מרגיש בדבר, מרוב שפלותו שהיה עניו מאוד. ושפלותו באה לו ממה שהיה תמיד דבוק בהקב"ה והיה רואה תמיד גדלות הבורא, לכן היה בטל כאין וכאפס ולא הרגיש כלל כשמדברים עליו. כשם שהנכנס אל מלך בשר ודם ורואה גדלותו נופלת עליו וראה וביטול עד שלא אכפת לו אם מדברים עליו, כך היה משה לפני הקב"ה בקביעות, וכלל לא נגעו אליו ענייני קנאה תאוה וכבוד.

ביסוד זה פירש ה'אורח לחיים' את הכתוב. שאמר משה לקרח: נתפסת במדת הקנאה והיא מטרת את דעתך. לו לעצתי תשמע, זאת עשה וחיה, 'אתה וכל עדתך היו לפני ה' - עמדו לפניו בדביקות, ואז תימלאו יראה וביטול, עד ש'אתה והם ואהרן' - כל ענייני הקטנות של שררה, מי יהיה כהן ומי לוי, ושאר ענייני תאוה קנאה וכבוד - 'מחר' - ידחו מאליהם להזדמנות הבאה, הם כבר לא יעניינו אותך כרגע, שהרי עכשיו אנחנו 'לפני ה' והכל בטל ומבוטל.

יעזרנו הקב"ה להתעשר ברוחניות בתורה ובמצוות, עושר בריא ומזין, שיביא לנו תועלת בשיפור המעשים וקרבת הבורא יתברך תמיד. אכ"ר.

(מסע מן שנת ס"ג פ"ר קדש יתשפ"ג)

ברכת מזל טוב

לידידנו הרה"ח ר' העריש קרנביס שליט"א, העומד לימינו להרבות פעלים לתורה לרגל נישואי בתו תחי' בשעתוכ"ז

עב"ה החתן המופלג פינחס מנחם ח"ו בן הרה"ח ר' ישראל ביאלוסטוקי שליט"א יורד שזכו לבני עדי עד, דורות ישרים פורחים, מתוך רוב שפע נחת וחסות, ברכה ותפילה לאושיט בידידות ובהוקרה: ישראל מוזסון ואברהם מרדכי טאומן, משום מכון 'אור חדש'

פרק אחד

משיעורי פרקי-אבות

זו גם היתה מפלתו של קרח. כי הרי 'בפי אויל חוטר גאווה' (פסלי י. ט), ואם כן קרח שפיקח היה, איך זה נכשל בגאווה (פי כמר י. ט: המוסמק קרח ט). אלא שעשיר היה (פסחים קט: ירושלמי פסחים קט: פ"א: כמר י. ט), ובשל כך נתגאה (פי שער ל. ט). ולא שם לבו שדווקא משום רוב עושרו צריך יותר לנקוט במדת הענוה.

וְהָיוּ זָנָב לְאֶרְצוֹתָיו, וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלָיו (ה, טו)

הסתפקות בגשמיות, וקנאה ברוחניות

הביאו בשם התולדות יעקב יוסף (פי חיי יוסף טז), כי 'ארי' מרמו לתלמיד חכם, ו'שועל' הוא עם הארץ [וכך עולה גם בגימטריא, ששועל 'שועל' עם 'עם הארץ'], וכלשון חכמים (פ"ק קט) 'ארי' שאמרת נעשה שועל'. כי בנהוג שבעולם, המון העם לעולם ישאפו לבית וכלים נאים יותר מאשר של חברים, מקנאת איש מרעהו, וכל שיראה אי מי שהשיג חיל, מיד יתקנא אף הוא וישנס מותניו לצבור ממון ושררה כמותו. כי מרגיש עצמו קטן ועני ביחס לרעהו. אך בדברי תורה וביראת שמים, באלו לא יחוש כלל לראות כמה עלוב ודל הוא. ומתנחם בעצמו כי הנה יש עמי-ארצות גדולים הימנו. ודעת בעלי בתים היפך דעת תורה (פי פ"ע ט), כי הקנאה הרצויה היא דווקא במילי דשמיא, 'קנאת סופרים' (כ"ב טז), כאומרו (פסלי כ ט) 'אל יקנא לבך בחסאים, כי אם ביראת ה' כל היום'. לזה אמר התנא הכא, ביחס לאריות, אלו תלמידי חכמים, ראה עצמך כיצד אתה 'זנב לאריות'. התבונן וראה כמה תורה ויראה יש בהם, והשתוקק אף אתה להגיע כן. ואל תהי ראש לשועלים, אל תסתפק בכך שעדיף הנך על אותם בורים ונבערים הפחותים ממך. ואילו לענין קנאתך בהבלי העולם החולפים, בהם הבט והתבונן כיצד אחרים חיים במעט ממון ובחוסר כל, ותסתפק בכך שאתה גדול מהם בממוןך שחנך (פי חיי יוסף טז: שער עשרה ט).

כיוצא בזה פירשו צדיקים (פי כן פורת יוסף וידל ד"ה כחוס בשם האלפך הק) [לפני ליתא] אסכת בשם [הקדמה טז] ד"ה קדם לזה [הקדמה טז] כ"ה וישי) בלישנא דקרא 'בשמים - ממעל, ועל הארץ' - מתחת' (פ"ק טז: ד"ה וישי), כי כשמדובר ברוחניות ובענייני שמים אזי התבונן - ממעל, על המדרגות הגבוהות ממך. ומהן תראה כמה עליך לשאוף ולהתקדם. ואילו בענייני הארץ, שם די לך להביט מתחת, לראות כמה אנשים יש פחותים ממך שאפילו את המעט שיש לך אין להם.

מוסר השכל נוקב אמר בזה ה'בן איש חי' זצ"ל (ש"ך יוסף טז), משל לעבד סכל ששלחו רבו לפרק את שליכות הסולם היורד אל הבור. הלך העבד והחל יורד משפת הבור כלפי מטה, אוהז בשליבה העליונה ומפרק אותה. יורד עוד, ומפרק את השליבה הבאה שתחתיה, וכך שליבה אחר שליבה ככל שירד לעומקו של בור. כיון שהגיע למטה לא היה לו איך לעלות בחזרה. אחר שנזעקו אנשי הבית וחילצוהו, ישבו לאלפו בינה, כי היה עליו לעשות הפוך. היה צריך לרדת תחילה אל הבור, ומשם יפרק מלמטה למעלה, עד שיסיים את השליכות העליונה בצאתו מן הבור. ויהי היום ויצוהו האדון לפרק את הסולם העולה הגגה. כעת כבר ידע את אשר לפניו, שכן היטב שינן כי סולם מפרקים מלמטה למעלה. ככל שעלה בסולם, פירק את השליבה שהיתה מתחת רגליו, שליבה אחר שליבה, עד שמצא את עצמו עומד על שפת הגג באין לו שום יכולת לרדת... כך צריך יהודי לעמוד עומד חיוני, לבל ילה כאותו סכל, אלא אדרבה, בענייני ארציות יביט מלמעלה למטה, יסתפק בכך שגבוה הוא מן הנמוכים והדלים. ובענייני רוחניות יביט תמיד אל על וישתוקק להתעלות לדרגתם של הגבוהים ממנו.

בזה נתפרש נמי טעותם של קרח ועדתו. כי נתקנאו על שררתם של משה ואהרן (פי כמר י. ט: המוסמק קרח ט), ועל כן התריסו באומרום 'רב לכם כל העדה כולם קדושים' (במדבר טו, ט), ולמה נטלתם לכם שררה יותר מאחרים (פי כמר י. ט: המוסמק קרח ט). מאידך טענו (פסס טז) 'המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש'. כי בענייני רוחניות לא שמו לבם, ורק בגשמיות ניסו לחפש איפה אין להם מספיק לפי שאיפתם. אמר להם משה רבינו, אמרתם 'רב לכם' ויהימעט, לכן ילה הפוך צריכים אתם לראות. על אשר שררה אתם מבקשים, 'רב לכם בני לוי' (פסס טז), ואילו מצד עבודת ה' שבכם, 'המעט מכם ... להקריב אתכם אליו לעבוד את עבודת משכן ה' (פסס טז). הלא נתן ה' לכם תפקיד גדול, שכן היה קרח מטועני הארון, ואילו הנדרש מכם להתקרב אליו יתברך, לא פעלתם בעצמכם אלא מעט שבמעט. ואתם הפכתם היוצרות.

איזהו עשיר השמח בחלקו (ה, א)

המושל בכל אשר לו

אחד מעשירי העולם היה קרח (פסחים קט: ירושלמי פסחים קט: פ"א: כמר י. ט). וכאשר משה רבינו מפרט לבני ישראל את כל מעשי הקב"ה, הוא מזכיר בין היתר 'אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם' (דברים לו, ט), וכפי שרשי מפרש תיבת 'יקום', זהו ממונו של אדם המעמידו על רגליו. אך ה'כלי יקר' תמה על כך, וכי מי שאין לו כסף נחשב חיגר. הרי יש לו הרבה מעלות אחרות.

ומבאר ה'כלי יקר' כי הממון צריך להיות מסור תחת ממשלת האדם לעשות בו כרצונו, ולבסוף ממונו גובר ושולט עליו לרעתו כאשר יקום איש על רעהו. ולכן נקרא 'יקום' כי הוא יקום עליו למשול בו. ובדרך צחות יש ליישב בזה את הנוסח האמור 'בתנאים', וישלשו בנכסיהם שוה בשוה'. אשר לכאורה מה שקנתה אשה קנה בעלה והוא שולט על הנכסים שלה. ויתבאר כי בא לרמז שגם הבעל וגם האשה, שניהם ישלשו בנכסים שוה בשוה, היינו שהנכסים לא ישלשו עליהם יותר ממה שהם מושלים בנכסים, שיוכלו לעצור בעצמם ולא יאפשרו לממון לשלוט בהם. זהו שאמר הכתוב 'ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש' אשר לכאורה יותר נכון לומר 'ואת כל האדם ואת כל הרכוש אשר לקרח'. אלא באה התורה לגלות לנו שאין הרכוש שייך לקרח אלא קרח משועבד הוא לרכוש. זהו שאמר התנא 'איזהו עשיר השמח בחלקו'. להיות מושל בממונו שקיבל בחלקו, אך לא להיות משועבד לחלקו.

היו רץ למצוה קלה, ובורח מן העברה. שמיצוה

גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה (ה, ב)

'תיקונים' בשביל קיום מצוות אחרות

טענו המשכילים באזני המלבי"ם, כי אילו יוותרו על כמה מצוות 'פעוטות' שבתורה, ויתירו כמה איסורים וגדרים דקים אחרים, אזי רק ריוחו ממך. כי מעתה בנקל יהיה לקיים את המצוות החשובות, כשמירת שבת, תפילה עם הציבור בבית הכנסת וכדומה. אמר להם המלבי"ם על כיוצא בכך יש לקרוא את המשנה כך: 'היו רץ למצוה קלה, ובורח מן העבירה שמצוה גוררת'. הקדפ הטיב אף על מצוות הנראות לך קלות ובלתי משמעותיות, וברח לך מעבירה שכביכול רוצה לגרור בעקבותיה מצוה. כי זו היא החמורה שבעבירות, ותירוצך זה הוא עצת היצר. אל תבוא לתקן את התורה ו'לעזור' לה בתואנות שוא ומיני 'תיקונים נצרכים' עבורה. הנח אותה שלמה ותמה כפי שהיא.

זהו שאמר הקב"ה למשה לקחת 'את מחתות החטאים האלה בנפשות' (במדבר טו, ט). ומבאר הרה"ק מרופשיץ, מהו 'בנפשות', כי עד מעשה קרח היו חטאים לשם חטא. התאוו לבשר, התלוננו על המן, בכו על העריות. ואילו כאן מצאנו חטא ב'שיטה' [אידיאולוגיה], ואחר שנעשה החטא 'לשם שמים', אין לו גבול ואינו עוצר בשום מקום או זמן. כשאדם רשע לשם שמים, ועושה עבירות לשם מצוה, שוב אין לו תקנה עולמית, כי כל מי שמבקש להוכיחו ולעצור בעדו, הרי הוא נדמה לו כמי שבא להפריעו מ'עבודת הקודש', ואינו מקבל את דבריו.

וכפי המסופר על אותו חסיד שבא אל ה'שפת אמת' זצ"ל ואמר לו כי יש בעיירתו מחלוקת, ואינו יודע עם איזה צד לנקוט. תמה ה'שפת אמת' למשמע שאלתו, וקרא: מחלוקת?! מה לך מעורה בה כלל. הצטדק הלה והשיב, אין זו סתם מחלוקת, כי אם מחלוקת שלש שמים. אמר ה'שפת אמת', אם כך הדבר חמור שבעתיים, הלא 'סופה להתקיים' ולא תשקט האש לעולם...

מאד מאד היו שפלי רוח, שתקנות אנוש רמה (ה, ד)

עשיר יהיר

ביאר בזה החיד"א (דברי יוסף, פ"א: כמר י. ט: המוסמק קרח ט) 'בכל ממוןך'. נמצא כי 'מאד מאד' היינו עשיר מופלג. ועליו אמר 'היו שפל רוח', כי ביותר נצרך הוא לכך, לנהוג בענוה ובשפלות רוח. סימן לדבר, 'עשיר' ראשי תיבות 'שפיל עצמו שתקוותו רימה'.

של הארי מלך החיות, ויפגוש בשועל ויבקשהו להוציא את העצם מגרונו כי זה שלשה ימים שאינו מצליח להכניס אוכל למו פיהו. הזדרז השועל ושלף את העצם. אמר לו האריה הלא תבין כי מחמת רעבון זה, דין הוא לאכול את בשרך לשובע. אמר לו השועל: והלא אני גמלתי אתך טובה, כיצד מבקש הנך לטורפני. הוחלט כי ילכו לדון אצל החיה הראשונה שיפגשו. נודמן להם החמור והחלו שואלים אותו מה דינו של האריה האם מותר לו לאכול את השועל או לא. החל החמור הוכיח בדעתו ומעלה וזכרונו, בדק ומצא כי אכן מקרא מלא דיבר הכתוב (תהלים נח, טז) 'משלמי רעה תחת טובה'. כך פסק את פסוקו בהחלטיות. השועל, שפקח היה, תכף כשראה מי נתמנה לדיין הבין כי יש לו לחשוש לעורו, וניצל רגע של הרצאת דברים וברח כל עוד נפשו בו. משראה האריה כי ברח לו השועל, החל מיד ורודף אחריו. השועל אמנם הקדים ונמלט למרחוק, אלא שאיתרע מזלו ולפתע נסתבך זנבו בין הקוצים ונבלמה מנוסתו, תוך כדי שהאריה הזועם מתקרב אליו להשיגו ולטורפו. נענה השועל במר לבו וקרא: מילא אתה 'לייב' בא לטרוף אותי, שהרי היטבתי אתך להוציא עצם מגרונו, וכך הרי פסק החמור 'משלמי רעה תחת טובה', אבל אתה 'זנבנא' - אמר והסתובב לאחוריו - שמעולם לא היטבתי אתך, למה אתה גומל לי רעה ומסגיר אותי לידי מבקשי נפשי. במילים אלה פנה הרבי ר' העניך לשני 'ידידיו' בשלמא אתה ר' לייב הצלתיך ממלשינות, אבל אתה ר' זאנוויל למה תשנאני ואני לא גמלתיך טובה מעולם.

כך יש לפרש בדרך צחות שאמר להם משה: 'ולא הרעותי את אחד מהם'. כי הרי אתם דתן ואבירים הייתם נצים במצרים, והצלתי את המוכה מיד נכחו. ובשלמא אותו המוכה שהצלתי, מובן שהוא שונא אותי, כנגד הטובה שגמלתי. אבל חברו שמעולם לא עשיתי לו טובה, ולא הצלתי מיד איש, למה קם עלי להציק לי...

ויקהל עליהם קרח

את פל העדה (במדבר טו, ט)

נדכרי ללנו. כל הלילה הסוף

זמן של חשבון הנפש

אמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, (אמרי פנחס קט) כי בודאי היה קרח ממארי דחושבנא (פי חיי יוסף טז: המוסמק קרח ט), השב בתשובה מדי לילה. וזה מה שאמרו חז"ל (בבבא טז, ט) אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום, שודאי עשה תשובה. לכן אמר משה 'בוקר ויועד ה', כי ידע שישבו בתשובה בעת שיערוך חשבון הנפש, סרם עלותו על יצועו. אך לבסוף היה

ברכת מזל טוב
לידידנו הרה"ח ר' חנוך העניך ליפשיץ שליט"א, העומד לימינו בהפצת אור התורה לרגל נישואי בתו תח"י בשעטומ"צ
ע"ג החתן המופלג משה אהרן ה"ו בן הרה"ח ר' זאב פדר שליט"א
יזכו לדורות ישרים מבורכים, ברוב שמחה ונחת, בבריות גופא ונחורא מעליא
בהוקרה ובהערכה: מערכת 'אור חדש', בשם רבנו ותלמידיהן

נציבי מכון 'אור חדש'

אשר נשא לבם אותם להיות עמודי התווך ופטרוני המכון בהפצת סעינות התורה והחסידות

אלה יעמדו על הברכה

הרב שלמה חנוך אברמצ'יק ומשפחתו שיחיו
פלעטשוב - ניו יורק

הרב נפתלי צבי אברמצ'יק ומשפחתו שיחיו
ליקוד - ניו ג'רזי

הרב אליעזר דוד איצקוביץ ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב שלמה יוסף בידרמן ומשפחתו שיחיו
מנסי - ניו יורק

הרב ירמיה בראך ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב חיים אברהם בראך ומשפחתו שיחיו
ליקוד - ניו ג'רזי

משפחת בריי הנכבדה שיחיו
ירושלים - ישראל

הרב ישראל שמעון בריקמן ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב יהודה לייב אברהם גוטמן ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב יוסף ברוך גליקסמן ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב אברהם יעקב גרינשטיין ומשפחתו שיחיו
פלעטשוב - ניו יורק

הרב ידידיה גרינשטיין ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב שלמה הלר ומשפחתו שיחיו
ליקוד - ניו ג'רזי

הרב שאול וואסערטרהיייל ומשפחתו שיחיו
סומס ריב - ניו ג'רזי

לע"נ הר"ח ר' מאיר בן הר"ח ר' שמחה יצחק וזאנאן ז"ל
נלב"ע ג' בסיון תשס"א

הרב מנדל טייטלבוים ומשפחתו שיחיו
לונדון - אנגליה

הרב חיים בער יוסטמן ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב אהרן לב ומשפחתו שיחיו
ירושלים - ישראל

הרב יעקב יוסף לב ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

לע"נ הר"ח ר' אפרים מנחם בן הר"ח ר' אברהם יצחק לנדא ז"ל
נלב"ע כ"ו בסיון תש"פ

הרב יעקב זעליג לנדא ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב חיים דוד מונדרוביץ ומשפחתו שיחיו
ליקוד - ניו ג'רזי

הרב דוד מרגליות ומשפחתו שיחיו
לונדון - אנגליה

הרב יעקב מאיר פיגא ומשפחתו שיחיו
ליקוד - ניו ג'רזי

הרב שלמה פעדער ומשפחתו שיחיו
וויליאמסבורג - ניו יורק

הרב מרדכי צבי קאהן ומשפחתו שיחיו
לונדון - אנגליה

הרב מרדכי יהודה הלוי קליין ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב אברהם משה קראוס ומשפחתו שיחיו
לונדון - אנגליה

הרב יעקב קריימן ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

הרב יוסף שטיינר ומשפחתו שיחיו
ברוקלין - ניו יורק

משפחת שקאפ הנכבדה שיחיו
שקגו - אילינוי

הרב מאיר שרייבער ומשפחתו שיחיו
ציריך - שווייץ

עיצוב ועמוד: י' 217-130-0527

לעצור את המגיפה. הוסיף בזה ה'אמרי אמת' סימן לדבר, 'והמגיפה נעצרה' ראשי תיבות 'ענוה'.

וַיֵּרָא וַיִּקְחֵהוּ אִישׁ מִפֶּתְחוֹ

(במדבר יז, כד)

הליצנות תבטל רושם המופת

שמעתי מהגאון רבי שמואל רזונגרסן זצ"ל ראש ישיבת בעלזא, בשם רבו הגאון הרב יצחק דוד קופלמן זצ"ל מלוצ'ין. לשם מה היו צריכים את כל השרופים והבלועים שגבו מחיר חיים יקר כל כך, מאחר שיש נסיון והוכחה פשוטים אלו. הרי יכלו לקחת מטות, לבדוק מי נבחר, ותכל תלונתם. ותירך, כי כל עוד היה קרח עם ליצנותו לא היה מועיל מאומה, כי מול ליצנים לא יועיל שום אות או מופת. רק אחרי שנבלעו קרח ועדתו, יעזור המופת.

ולפי זה אפשר לפרש מדוע ציוותה התורה לעשות את האות דוקא על ידי מטות. בהקדם מאמר נפלא שאמר אחד מגדולי בעלי המופת בפולין בדורות הקודמים, הרה"ק רבי שמואל אבא מזיכלין זצ"ל, ודייקא הוא ביאר (לכ"ט) את הפסוק 'ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות' (שמות ד, יז) כי הבה נבדוק, למי משמש מקל. הרי מי שאינו יכול להלך כלל, לא מועיל לו מקל, ואילו בריא ההולך על שתי רגליו, אינו זקוק כלל למקל. ומי אפוא הוא ההולך על מקל, מי שיש לו שתי רגליו, אבל נצרך לסיוע כדי להלך. הוא הדבר במופתים. כי לאפיקורס לא יועילו, ולמאמין הם מיותרים. הוי אומר שמטרתם לחלושי הדעת מעט.

לכן מובן, שבעוד שעסקו בליצנות לא היה מועיל אות ומופת של המטה, כשם שלא יועיל מטה הליכה למי שאין לו רגלים. רק כעת משנבלעו עדת קרח, ועדיין צריך חיזוק באמונה, כמשענת הליכה, ציוה הקב"ה לעשות אות על ידי המטות.

בְּרִית מֶלֶח עוֹלָם הוּא לְפָנֵי ה'

לְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם אֱתָךְ: (במדבר יח, ט)

סעודה דשנה ללא מלח

למה הושוותה תרומה למלח דווקא. כי המקמץ מעותיו כשהוא מגיע להפריש תרומה, לא חלי ולא מרגיש שהוא מפסיד לעצמו הכל בגלל קמצנותו. הא למה זה דומה למי שמבשל קדירה מלאה בבשר רך, שמן וטוב, אך מרוב קמצנותו אינו מכניס לתוכו מלח, הרי בגלל מעט קמצנות מפסיד את כל התבשיל כולו. וכמו שאמרו חז"ל (מכות סז): 'מלח ממון חסר' (שער בת רעים).

מִכָּל חֶלְבּוֹ אֶת מִקְדָּשׁוֹ מְמַנֵּן

(במדבר יח, כט)

אני ה' מקדשכם

דרש בזה הרה"ק ה'נועם מגדים' זצ"ל (ל"ה וגס יתכן), אף מי שהוא 'כל חלבו', המובחר שבמובחרים, ידע ויזכור כי 'את מקדשו', כל מה שהוא מתקדש ומיטרה, הכל 'ממנו' יתברך ולא מעצמו כלל.

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' דוד טודרוס ז"ל בן הר"ח ר' נפתלי צבי צינץ ז"ל נלב"ע ג' בתמוז תש"ס הונצח ע"י חתנו הנכבד הר"ח ר' שלמה חנוך אברמצ'יק שליט"א מפרנסי המכון ותומכיו

עסוק כל הלילה בדברי ליצנות לכן לא הספיק לשוב בתשובה ואירע מה שאירע.

וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא ה'

ורצותינו פירשו, אם בריאה פה לארץ משעת ימי בראשית, מוטב. ואם לאו, יברא ה'

שלא יראנו אברהם אבינו

וכך אמרו בגמרא (מדרס לט; ועי' סנהדרין ק): 'אם בריאה יברא ה' - אם בריאה גיהנם, מוטב תהיה; אם לאו, יברא ה'. והקשו על כך, והרי גיהנם נבראה קודם לעולם, ואף פתחה של גיהנם נברא עמה, שהרי אין כל חדש תחת השמש. ותירצו כי כך אמר משה, אם פתחה של גיהנם כאן, מוטב; ואם לאו, יביא ה' פתחה של גיהנם עד כאן. ויש להבין, וכי מה אכפת לו למשה רבינו מהיכן יכנס קרח לגיהנם. ומה רע אם יתגלגל הרחק עד לפתחה של גיהנם במקומו הרגיל והקבוע לו.

אלא, ביאר המגיד מוויילנא הגאון רבי יצחק אליהו לאנדא זצ"ל (תשנ"ח הדת. משל ומלכא), הרי אברהם אבינו יושב על פתח של גיהנום ואינו מניח למי שהוא מהול להיכנס שם (ברך מה. ו. ועי' עירובין ע"ג), והרי קרח מהול היה, ולא עוד אלא דאיתא בספרים (עי' ר"ח פלתיאל פ"ג אגרת הטויל רמז אות מ; ועי' ראש דוד לנחידא ריש פרשתן) שאמר 'כי כל העדה כולם' סופי תיבות 'מילה'. הרי שסמך על מילתו, ולכן התפלל משה רבינו להרחיב ולמשוך הפתח לכאן, שלא יעבור דרך מקום מושבו של אברהם אבינו.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן קַח אֶת הַמִּחָתָה

וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: (במדבר יז, יא)

רמז להצלת המחתה

איתא (אמת ליעקב [קאפען]) כי תיבת 'המחתה' עולה בגימטריא 'חי מות'. כי יש בה אותיות 'מות', והן מוקפות באותיות 'החה', העולות כמנין 'חי'. לפי שהמחתה עוצרת בין המתים ובין החיים.

וַיָּשֶׁב אֶהָרֹן אֶל מֹשֶׁה

אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (במדבר יז, טז)

הצלתו מכח ענוותנותו

אמר ה'אמרי אמת' זצ"ל (תרגו' ד' וילנא) גודל מדת ענוותנותו של אהרן הכהן שמענו כאן. הן זה עתה שב כגיבור הנוצח את כל אויביו, ואף על פי כן לא גבה לבו. הן כעת שם נפשו בכפו להציל את כלל ישראל ועצר את מלאך המוות מלהשחית, ועתה, אחר שמתנגדיו ומערערי נפלו כולם, מי בבלועים, מי בשרופים ומי בנספים במגיפה, ואחר שראו הכל כיצד היה עם אש להבת שלהבת, ניצל והציל, ודאי היה מעמדו נישא בעיני כל. שמה תאמר שחזר כמלך הנוצח במלחמה, בהרגשת מורם מעם וקדוש עליון, קא משמע לן 'וישב אהרן אל משה אל פתח אוהל מועד'. אהרן הכהן לא גבה לבו ולא רמו עיניו, וחזר כמות שהיה 'אל פתח אהל מועד' בשפלות ובענוה, כמי שנמצא עדיין בפתח ומעולם לא נכנס אל הקודש פנימה. ובאמת, בכח ענוותנותו זו עלה בידו

• זמני השיעורים והדרשות בימות החול ובשבתות בביהמ"ד 'ארי שבחבורה', ארגמן 4 ירושלים •

6:15 - שיעור בתלמוד ירושלמי, 6:35 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 6:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 6:55 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 7:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 7:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 7:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 7:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 8:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 8:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 8:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 8:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 9:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 9:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 9:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 9:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 10:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 10:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 10:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 10:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 11:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 11:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 11:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 11:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 12:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 12:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 12:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 12:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 13:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 13:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 13:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 13:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 14:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 14:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 14:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 14:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 15:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 15:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 15:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 15:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 16:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 16:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 16:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 16:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 17:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 17:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 17:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 17:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 18:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 18:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 18:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 18:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 19:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 19:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 19:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 19:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 20:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 20:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 20:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 20:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 21:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 21:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 21:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 21:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 22:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 22:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 22:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 22:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 23:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 23:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 23:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 23:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 24:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 24:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 24:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 24:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 25:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 25:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 25:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 25:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 26:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 26:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 26:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 26:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 27:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 27:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 27:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 27:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 28:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 28:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 28:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 28:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 29:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 29:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 29:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 29:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 30:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 30:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 30:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 30:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 31:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 31:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 31:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 31:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 32:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 32:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 32:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 32:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 33:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 33:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 33:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 33:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 34:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 34:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 34:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 34:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 35:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 35:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 35:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 35:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 36:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 36:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 36:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 36:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 37:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 37:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 37:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 37:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 38:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 38:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 38:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 38:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 39:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 39:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 39:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 39:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 40:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 40:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 40:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 40:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 41:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 41:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 41:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 41:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 42:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 42:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 42:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 42:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 43:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 43:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 43:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 43:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 44:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 44:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 44:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 44:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 45:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 45:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 45:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 45:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 46:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 46:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 46:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 46:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 47:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 47:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 47:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 47:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 48:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 48:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 48:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 48:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 49:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 49:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 49:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 49:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 50:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 50:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 50:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 50:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 51:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 51:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 51:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 51:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 52:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 52:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 52:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 52:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 53:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 53:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 53:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 53:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 54:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 54:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 54:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 54:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 55:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 55:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 55:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 55:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 56:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 56:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 56:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 56:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 57:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 57:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 57:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 57:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 58:00 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 58:15 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 58:30 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 58:45 - שיעור ד' חומשי בבלי, לאח"כ תפילת שחרית, 59:00 - שיעור ד